

Barcode - 9999990869009

Title - Masnavi Pir Shams

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 49

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

9999990869009

ગુજરાત વિદ્યાર્પઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોફીરાસિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૮૭ કાર્યક

પુસ્તકનું નામ ૨૭૨૧૦૭૮૮ ૨૦૨ ૨૧૪૩૮

વિપય ૪૦૯ - ૧૯

માર્સનવી

પીર

શિક્ષણ

(માર્સનવી ભરપુર શારીયત તરીકત તથા
હૃતીકતના અહેવાલ સાથે.)

લેખક તથા પ્રકાશક,
દાદિભાઈ સાલેમહુમદ.
પાલંબી મેડિસેન્સ મુખ્ય.

સત્ત ૧૯૯૮.

સંચાર ૧૯૭૮.

આવૃત્તિ ૧ લી.

મૂલ ૨૦૦૦.

કુદમત છ આના.

ગુજરાત વિધાન સભા
ગુજરાતી ડાયરેક્ટરિયર્સ સંગ્રહ
૭૬૮૮

અમદાવાદ.

નિર્માણ માટે રેઓ ઉપર થી નિર્માણ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
લખાયુભાઈ પંચરભાઈ નિવેદીએ છાની.

આર્થિક પરિકા.

સીમીસ બારઅલીભાઈ મુરંજ પારપેયા આપ ધળ્ણા ના
સ્વભાવના તથા ધર્મશીલભૂતિ વાગ્યા છો, તે નોક
હું આપને ધન્યવાદ આપું હું. વળી આપ
ધર્મના હિનેસ્કુ પણ છો. એવો મારા મનને
લાસ થયો છે, તેનો આ ફાળવો સ્પષ્ટ
મોજૂદ છે કે આ અમૃત જરણુ જરાની

ચોપડીએ.

ખરીદ કરીને સર્વત્ર લેટ આપવા માટે હીલસેલુ
ધરાવી જાનહાન આપવા તત્પર થયા છો. તે માટે
હું આપનો મારા ખરા અંતઃકરણુથી આલાર માનું હું.

લી. હાઉદભાઈ સાલેમહમ્મદ.

અંથ દર્પણુ.

ભુતકાળ ચુગમાં અધ્યાત્મિક ધનવાતરી હુમ્લરત પીર
શાસ્ક સાહેબની સહુપ્રદેશવાણી અમર વાંણી લખી છે,
કે કે વાંણી તે સાહેબે,
જીવન પર્યત સ્વવર્તનના પ્રયોગવડે અનુભાવી
સીદ્ધ કરેલ છે.

તે

તેનાં સહુપ્રયોગ વડે,
અંતર ખાંદ્ય વિકારીએની આત્મતીક
નિવૃત્તી પૂર્વક, નિત્યનાં સર્વોત્તમ જ્ઞાના
નાં દ્વારા જીવનની મ્રાભી કરવાની
ભલામણુ સહીત
તેવી
સત્ય ઉજ્જ્વલિનાં આતુર
સર્વ ખંધુ બેહેનોને તેમજી આતુરતા ખાહલ
અનેકા અનેક હાર્દિક ધન્યવાઙ પૂર્વક
સ્નેહ સમરપીત,

મહાત્માની જાહેર ખંખર જરૂર વાંચો।

સત્યર જોઈએ છે સુધારકે,
પીળાએને નહીં પણ પોતાની જાતનેજ
સુધારવા માટે.

યુની વરસીટીની પદવી જાતનારા નહીં પણ
પોતાના મનનેજ જાતનાર !
અવસ્થાનું ઘોરણું વર્ષીયર નહીં પણ જારા
સાની દિવ્યતા અને આનંદનાં યોવન પર !
પગાર-દુષ્કર પાસી !

આરજી-કીન યાચનાઓથી ભરેલી નહીં
પણ અધિકાર સુક્ત આજા અને
નિક્ષેપને હરશાશનારી !

તરતાજ મોઠલો,
જગાદીશ્વર પોતાનાજ આત્મા પરમુ. તમારા-
હૃદયમાંજ ડે. સવે સથળો.

ਅੀਕਸਮਿਲਕਾ ਹੀਰ ਰਣਮਾਂਨ ਅਰ ਰਣੀਮ.
 ਛਾ ਕੀਕੀਸੇ ਹੁਮਹ ਚਾਰੋਂ ਉਸ ਖੁਹਾਕੀ
 ਕੇ ਜੁਸਨੇ ਅਈ ਐਰ ਕੁਰਸੀ ਖੁਨਾਈ । ੧
 ਕੀਥੇ ਉਸਨੇ ਝੁਲਕ ਬੇ ਫਰਕੇ ਪਚੇਹਾ।
 ਅਨਾਸਰਕੇ। ਕੀਥਾ ਉਸਮੇਂ ਛੋਵਥਹਾ । ੨
 ਜੁਹਾਥੇ ਆਪ ਐਰ ਆਤਸਾ ਖਾਕੇ ਐਰ ਆਏ
 ਕੀਥੇ ਕੁਦਰਤਸੇ ਭਾਹੁਮ ਚਾਰੋਂ ਅਗਹਾਹ । ੩
 ਪ੍ਰੀਰ ਉਨ ਚਾਰੋਂਸੇ ਏਕ ਪੁਤਲਾ ਅਨਾਥਾ।
 ਕੇ ਜੁਸਮੇਂ ਲੇਹ ਕੁਦਰਤਕਾ ਸਮਾਥਾ । ੪
 ਪ੍ਰੀਰ ਉਸ ਪੁਤਲੇਕੇ। ਵੇ ਆਤੀਨ ਸਭਾਥਾ।
 ਪ੍ਰੀਰਸਤੋਂਨੇ ਭੀ ਜੋ ਹੁਰਗਿਆ ਨ ਪਾਏ
 ਬਛੋਤ ਛਾਨਾਹੁ ਹੁਕੀਂਮ ਵ ਝੀਲਸੁਝੂਨੇ
 ਨ ਪਾਥਾ ਲੇਹ ਪਰ ਉਸਕਾ ਕੀਕੀਨੇ
 ਅਮੀਨਸੇਂ ਆਸਮਾਂ ਤਕ ਖਾਕੇ ਉਡਾਈ । ੫
 ਹੁਕੀਕਤ ਲੇਹਕੀ ਉਸਕੇ ਨ ਪਾਈ । ੬
 ਕਹਾਂਕਾ ਤੁਂ ਹੁਏ ਐਰ ਮਧੇ ਹੁਂ ਕਹਾਂਕਾ
 ਵਹੀ ਮਾਲਕ ਹੁਏ ਮੁਲਕੇ। ਜਾਵੇਹਾਂਕਾ
 ਹੁਸੇ ਸੁਨਠਰ ਅਗਰ ਹੁਥੇ ਮਹੀਂਆਕੀਵ
 ਖੁਹਾਕੇ ਘੋਝਸੇਂ ਛਾਵੇਨ ਗਾਪੀਵ । ੭

મરેતાવના.

મસનવી હુઅરત ખીરશાસ સાહેબની લખી છે
વસ્તીથે હુઅરત પંજતનપાક સાહેબોને આમીન.

હીજરી સન સાતસોને સતાવનમાં હુઅરત ખીર
શામ્સ સાહેબે કુલ મોભીનોના માટે દસ ઇસલમા
જુસમાની તથા રહુાનીનો અહેવાલ સ્પષ્ટપણે ખતાંયો
છ. તે છુદમે રહુાની તથા જુસમાની પર ચાલનાર
શાખોએ અવર્થ તે નુરની પ્રાણી ઊરી શક્યોજ. કારણ
કે તે મહાન પ્રતાપી બાહેશ શૂરવીર જાની અકલનાં
સાંડાર, છંકના પરીપૂર્ણ, દીલના હયાળુ, સર્વ હીતે-
ચ્છુ પરોપકારી પર્માથી સત્યવંતા અતી ધર્મશીલ
શામ્સ પીરસાહેબે ચોંતે ખુદ તે રસ્તાપર ચાલીને તેનો
સંપૂર્ણ લાભ લઈ પછી આપણું પ્રત્યે પ્રેમની લા-
ગણ્ણી ધરાવી ને રસ્તો ખતાંયો છે માટેજ ઈન્નશા
અહિંકાર વાંચનારને જરૂર લાભ થયો જોઈયે. હુ
પ્રેમાળ ધર્મશીલ શાખો ધર્મ તરફ આવોં, ને સત્ય
શોધી અનફુદ અસંખ્ય લાલોની પ્રાણી ઊરી જાણ

આપણું પેદા કરનાર 'નુરે . છલાખીને સર્વત્ર જીવો તે
 પાક પરવરહીગાર કાંઈ આપણુંથી ફર નથીજ તે
 આપણી ઘોરી નસ કરતાં પણ ઘણોજ નઅહીક છે
 ત્યારે તેને જોવા માટે આપને કેટલી બધી ઉત્કંઠા
 રાખવી જોઈયે. આપણું હૃદય સ્થાનમાં કેટલી બધી
 અભિયધીઓ છુપાઈ રહેલી છે, તે જોવા માટે પ્રયાસ
 કરો જાની જનો. જાન પ્રત્ય વિચાર કરો ને અનહુદ
 લાલોનાં જરા તરફ વળો. તે જરો કુચાં આઠ્યો હૃદ-
 યમાં તે જરો શું આપણુંથી ફુર છે ? દેખાતો નથી ?
 એ દેખાય છે ? હા ! તે જરો સર્વમાં વહે છે ! સં-
 ચરાચરમાં વ્યાપેલો છે ! હૃદય કમળમાં વહે છે !
 ત્યારે તેમાંથી અમૃત પીયો ! મારા ધર્મી બંધુઓ
 મારી ધર્મી બેહેનો તમો અખંડાનંદમાં લય થાઓ.
 તમારા ઝડુાનીના સ્વદેશ તરફ વળોને તે દેશમાં અ-
 ખંડાનંદ મેળવો તથા સર્વત્ર વ્યાપકને ઓળખો
 તો તમારા અસંખ્ય દુષ્પોત્નું નિવારણ થશોજ. માટે
 આ નાની ચોપડીનાં અંદર ને હીરા માણેક તથા
 મોટીઓની નદી વહે છે તેને ખરીદ કરી અદાદ

લાલ લઈ ખુદાને મેળવો ભાઇઓ આ નાનો જેવો
 અથ છે એ વાત પર લક્ષ ન આપતાં અંદરના લાલ
 પ્રત્યે દૃષ્ટિ રાખનો. તથા કીમત પર પણ ખીયાલ ન
 કરશો। કારણું કે અમુલ્ય વસ્તુની સરખામણીમાં આ
 કીમત કંઈ નથી, તેમ વળી આપણા સાહેબે પણ
 આવી દિલમની ચોપડીઓ વાંચવા માટે ખાસ અલામણું
 કરેલી છે તે વાંચી તેનો સાર લઈને તે પ્રમાણે વતી
 લખનારના હુકમાં હુવા ગુણરશો એવી આશા છે.
 ભાઇઓ એવે તે બુલે. ન લખે તે ચુકે. એ કહેવત.
 પ્રમાણે આ લેખકનો કંઈ દોશ જોવામાં આવે તો
 દરગુજર કરી કરના કરશો. લાલ માણુસોમાં હુમેશાં
 એજ ગુણું હોય છે.

લી. સેવક,

દાઉદભાઈ સાલેહમહુમદના

હુવા સલામ.

હારત પીરશસ્સ તથા સાહેબની મસનવી કુલ હસ તથા મહાત્મા લોકોનો અચાન સર્વેનો ગુજરાતીમાં તરણુમો કરેલ છે તે સર્વ વાંચવા કૃપા કરશો.

ખીસમીદ્ધા ડીર રહેમાન અર રહીમ.

હારત પીરશસ્સ કરમાવે છે કે તમામ દીન તથા દુનીયાનો ખાદશાહ પાક ખુદાવંદ આલમીન છે. તેની પહેલાં તારીઝ કરું છું; કે જે સાહેબે મને અકલ અને દીને ઈસલામની અક્ષીસ કરી છે. દીને ઈસલામનો અરો અર્થ એ થાયે છે પાક ખુદાવંદને મળવું.

કરમાવે છે કે તે પાક ખુદાવંદ કરીમની તારીઝ કર્યો ખાદ હારતનખી મહુમદ સુસતુર્ફા (સલ્લ) નાં ઉપર દર્દે અને સલવાત મોકદું છું. કરમાવે છે કે માહાત્માં લોકોનું થોડું અચાન કરું છું; તેમાંખી તે પાક ખુદાવંદ આલમીનનાં પાસેથી મહદું માંગું છું. અને વળો તે પાક કરીમનીજ શક્તિથી થોળું છું. મહાત્મા લોકોની થોડીક કુઝીકાત મેં પરશીયન ભા-

ખાની કવીતામાં ગાઈ છે કે જે મને વાજપી અને
ભરોખર લાગ્યી છે તે તું સાંકણતો રહેજે.

શરાને ખરોખર માનતો હા. તો તરીકત કંઈ
શરાથી ખાહાર નથી. જે કેદ માણુસ શરામાં ખરોખર
પડો હોય છે તો હકીકત પોતેજ તેને પોતાનો રસ્તો
અતાવી આપે છે.

નસીહતનાં રસ્તામાં પીરોએ ખુશીની ખમર આવી
ચાર મંઝીઓ લખી અતાવી છે.

એક મંઝીલ તે કે જેતું નામ નાસુત છે. તે
રસ્તામાં જનાર માણુસો કે જે હવાનીયતની આદતોથી
ભર્યો હતા તે તેમાંથી નીકળીને સારુ થઇ ગયા.

પીર શાસુ સાહેબ ફરમાવે છે કે તે મુકામમાંથી
જે કેદ શાસુ નીકળીને આગળ જાએ તે શાસુ
ખીલ રસ્તામાં પ્રીરસ્તાએ સુધી પહોંચે છે તે મુકા-
મનું નામ આદમે મલકુત છે. આદમે મલકુતમાં
ક્યારે તે મશહૂર થઈ જાયે છે, ત્યારે તેનાં ઉપર
મલાયકેનો તથા પ્રીરસ્તાએના ને આસમાનનો હાલ

ખુદ્ગો થઈ જાય છે, અને તે તેનો માહીતગાર અની જાય છે. કરી તે માણુસ મલાયેક લોકોની મનજીલ-માંથી પોતાનો કેદમ ઉપાડીને શ્રીજ મનજીલમાં દાખલ થાયે છે તે મુકામતું નામ આલમે જખરૂત છે, જયારે તે જગ્યામાં જવાય છે, ત્યારે તેને રહુનીના રસ્તામાં અનુચોભીએ માલમ પડે છે. બળી તેની નીશાનીનાં અધ્યાનમાં શું છે ? તો ઘણ્ણી અનુચોભીએ જોવામાં આવશે, ને કરામતો જાહેર થશે ! મગર તું ત્યાં જરા પણ રૈકાતો નહીં ! ત્યાંથી હી આગળ ચાલ, જો કે તને ત્યાં આખી કુન્યાંને આપેરત મળે તો પણ તું ખીલકુલ લોલાતો નહીં ! તથા નઅર પણ કરતો નહીં કરણું કે તને તેટલામાં સંતોષ કરી એસવું વાજખી નથી. તું તો કુઝ જીક રૂપી નુરનાં પાણીથી આગળને આગળ વધતો જા, તોખાનાં પાણીથી તારા દીલનાં મેલને ધાતો જા. જયારે તારું દીલને જીવ પાક ખુદાનાં નુરથી સાછ થઈ જશે ત્યારે તું લાહુતની કુન્યામાં પહોંચીશ ! તું જરાખી કરતો નહીં ! આ ચોથી મનજીલમાં કંઈ પણ જોતાની

(.તલાક્ષ) કે શોધ હુશે મહી! ઇક્તા ખુદાવંદ તથાતાની ક્ષાણી વાત ચીત કર્યી શીવાય.

ખીરશમ્ભુ સાહેબ ઝરમાવે છ કે હુવે તે સુકા-
માં જગ્ઝીકમાં ખીળું એક વગર નીશાનીતું એ ની-
શાનું સુકામ છે તે સુકામનાં અંદર જે જે શીંગે
મીળું છે તેનાથી વધારે ને તેનાથી જૂદીજ તે દુન્યાં
છ ! તેમાં પાક ખુદાવંદે આદમીજની મહદ્દ્યથી જ્યારે
મહાત્માવો પહેંચી જાયે છે ત્યારે તે દરેકે દરેક ચી-
જનો માલીક થઈ જાયે છ,

ફસલ પહેલી તૌખાનાં અચાનકાં.

બીધ વાંચકે આપણું પીરની આપણું પ્રત્યે કેવી
લાગણ્ણી છે તે અહીંજ જોવાતું આપણુને મળી આવે
છ ! ઝરમાવે છ કે અગર તું કણ સુધી રે રહા-
નીનાં રસ્તામાં પહોંચ્યો ન હો ? તો ઇસીથી નવે
સરથી તૌખા શરૂ કર ને તે તૌખા કેવી રીતે કરીશ ?
કે ઉત્તમમાં ઉત્તમ મોદીનાં માદ્રક તારી આંખોમાંથી

પાણી, ખાડ, તથા હરેકે હરેકે દમમાં તૌખાની આદત
 કર. પહેલાં તૌખા કરવી જોઈયે ને ખજી છિખાદત !
 સર્વભાગું તૌખા કર્યી વગરની છિખાદત કરવી તે જાણે
 ખુદાવંદ આદમીનને ઠગવા અરોધર ગણ્ણાય છે. હા-
 ખાલા તરીકે જેમ એક માણ્સ કેછિક ગામની મુસા-
 ફી કરવા કુર દરાજ મુલકમાં જતો હોય, અને તે
 વળી જંગલોમાં નીકળી ગયો હોય, ને ત્યાં તેની
 પાસે પાણી ખી ન હોય ને વળી તેને પાણીની ધણીજ
 તરસ લાગી હોય તો તે ખીચારો ધણીજ તરફથો
 માણ્સ પાણીની શોધ કરવા આગળને આગળ વધતો
 જશે. તેને ત્યાં કુરથી અંગવાનું પાણી નજરે હેખાશે
 તેમ તેમ તે વધારે ને વધારે આગળ જશે અંતે
 ત્યાં પહેંચવાથી તેને પાણી તો બીલકુલ મળી શકશે
 નહી એટદે તે શખસ લાચાર ને નીરાશ થઈ પાછો
 કરશે. તેવીજ રીતે તૌખા કર્યી વગરની ખંદગી કરનાર
 માણ્સ પણ નુરી દીદારનાં પાણીની છિનતેઝારીથી
 ખંડગરી કરતો જશે, પણ તૌખાનાં પાણીથી દીકનાં મેલને
 ચોણું નહી હશે તો તે પાક નુરું પાણી પણ તેનાં

હુાથમાં આવશે નહીં. પીરશાસ્ક સાહિબ ઇરમાવે છે હરેકે હરેક માણુસનાં ઉપર તૌખા કરવાની ઇરજ છે; માટે તું તારા મરવાના વખત સુધી તૌખા કરતો રહેને જ્યાં લગણું તારા શરીરમાં પ્રાણું છે ત્યાં લગણું તું તૌખા કરતોબજુ રહેનો. જેવો કાદ્ર લોકો છે તેવોનાં ઉપર પણ તૌખા કરવાની ઇરજ છે શા માટે ? તેવો જો તૌખા કરે તો ખુદાવંદ આત્મભીન તેવોનાં ઉપર અક્ષીસ કરે ! કેવી અક્ષીસ કરે છે ? કે ઈમાન તુપી ગોંતી તેનાં દીલમાં ચેદા કરી હો છે ! વળી તેવોને નાશુકરીની હુદમાંથી કાઢી શુકર કરવા વાળાએની હુદમાં લાની સુકે છે. અરે બાઇયો તથા ખહેનો શું આપણું કરીમો રહીમની કુહરત છે ને શું તેવોની આપણું પ્રત્યે લાગણી છે કે ઇક્તા તૌખા કરવાથીજ એટલી બધી નવાજેશ ! લારે જેવો હુરદમમાં તેને યાદ કરતા હોય તો તેના ઉપર શું નહીં હુશે ?

વળી તે કાદ્ર લોકોમાંથી તૌખા કરનારને પોતાના નૂરના હરીયામાં મલથા માટે ઉમેદવારોની હુદમાં પણ લાવી સુકે છે તે કીસ્તાની કૃટલી ભલાઈ તેનો કંઈ પારજ નથી.

શુનેગારોંને તેઓના શુનાહેના લીધે ખાસ તૈખા કરવાની ફરજ છે. જે તેઓ ખરા. અંતકરણુથી તૈખા કરે તો ખુદાવંદ આલભીન તેઓના શુનાહેંની માઝી અક્ષે છે, તેથી ફરમાં. ખરહારોનાં માઝુકુટુ પણ તૈખા કરતો રહે.

જેઓ ખાસ લોકો છે કે જેને પીર પચેગાંબાર વલી મહાત્મા આરશીન કહેવામાં આવે છે તથા ઔદીયાઓ છે મોભીનો છે તેવોને પણ તૈખા કરવાની ફરજ છે. જે જે જગ્યા પર તેઓ હાય તે તે જગ્યા ખરણી તેઓને તૈખા કરવી જોઈયે.

તેવોને વળી શા માટે તૈખા કરવાની જરૂર છે ? તેવોને પાક નૂરે ખુદાના પાસેથી નવી નવી કરા-મસી મેળવવા સાર્દુ તથા ખુદાઇ રક્ષતામાં આગળ પધવા માટે.

પાક નૂરે ખુદાના શીવાય ખીજ કેાઢના સામે તૈખા ન કરવી પણ તે ખરવરદીગારના પાસે તો એટલા હુદ સુધી તૈખા કરવી કે જ્યાં સુધી તારા

નમાં પ્રાણુ છે. તૌથાના રસ્તામાં હું પણને તો
તમામ મારીજ નાખતું જોઈયે ?

ઇસલા બીજી મહાત્માવોની તાતીમના અચાનકાં.
હુઅરત પીર શાસ્ત્રમ સાહેબ ફરમાવે છે કે મેં તમેને
નેમ ઉપરનો ક્રીસ્ટસો થોડામાં સંભળાયો. છે તે પ્રમાણે
આ ખી સંભળાવું છું તે તું સંભળતો રહેજો.

શરીયત, તરીકિત, ને હકીકિત, શરીયત એટલે ધર્મના
કાયેદા, તરીકિત એટલે સીધેને સાચો રસ્તો, હકીકિત
એટલે સચ્ચાઈ. એવા નાણુ તત્ત્વોથી ભરપૂર આ શ-
રીર રૂપી પીજરું ઉત્તમ દરજજાતું ખનાયું છે. તેના
અંદર ઘણ્ણી એક ખુખ્ખીઓ લારી છે. તે પાક પરવર-
દીગારે માણુસ જાતને ખખશાયું છે.

હજરતપીર શાસ્ત્રમ સાહેબ ફરમાવે છે કે એક
દીલ, અને એકરૂહ દરેકના રસ્તાઓમાં સુશુદ્ધીઓ છે.

શરીયત, શરીરથી નેકી, નીતી, સદાચરણ, વિચાર,
દ્વારા ધર્મ, લસમાંની અંદરી વિગેરે કાનુનો પાગ-
વાનો રસ્તો બતાવે છે.

તરીકાં તમામ સીધિને સાંજ સુખનું દીક્ષામે રહ્યો
તથા સંતોશ લેવાનો પાકીજાનિં હતાયે છે.

હકીકત સચ્ચાઈથી આત્માનો એટલે ઝડાનીનાં
દુપેલા લેદોનો રહ્યો હતાયે છે કે લેદ ઝડાનીનાં
અંહર સુમાયેલો છે તથા હુન્યાંથી હાહેર છે.

ઝડાનીના રહ્યા પર ચાલવા માટે જો તાલીખ
ગ્રાન્યા હોય તો તમામ હુન્યાવી મોણ્ટાઇચો માન
મરતખાના વીચાર ણીલકુલ એકદમ મુક્કી હૈ તેમાંની
જરાણી ઉમેદ રાખતો નથી. અગરએ તું તેનો પતો
મેળવવા માંગતો હોય તો આખાદીમાંથી કદમ ઉપા-
દીને વૈરાનમાં તારો કદમ રાખ. તારા હું ધણ્યાની
સૂરતને હૃગાડી નાખ, તારા સરીર ઝપી કીદ્ધાને તમામ
ગોદી નાખ. અર્થાત હું શરીર છું, જુસ્મ છું, તન
છું, પ્રાણુ છું, પ્રાહ્મણુ છું, શુદ્ધ છું, વૈધ્ય છું, મુસલમાન
છું, પારસી છું, એણે છું. વિગેર વિગેર ભંન ખુદી
અડુંકારથી જે નામ ધારણુ કરેલ છે તેને જડાનું
કાઢી નાખ સધારણે આપણે વાસ્તવિક રીતે વિચાર કરી
જોશું તો જેમાંનું આપણુને લાન રહેશું છે તેમાંનું

કષુણે આપણે નથી. આપણે કે છીયે તે ઈકા આત્માજ છીયે તે આત્મા અથવા રૂહાની, નુરનો કલરેજ છે માટે જ્ઞાને હું પણ્ણુને નાખું કરાશ ત્યારે તે નુરને જોવાચ. જેઝ એક સીહાસન પર એક રાજી ઘોડા હાય તો તેજ સીહાસન પર બીજે રાજી ઘેરી શકશે ? નહીં કહી નહીં તે અનવાનું જ નથી ત્યારે આપણી કાયા નગરીમાં દીક્ષાર્પી સીહાસન પર મન રૂપી રાજી ઘોડા છે ત્યારે આત્મા રૂપી રાજી કયારે બેસી શકશો. ન તે ત્યાં સુધી નુરને જોવાય પણ નહીં માટે તારા હું પણ્ણુનો એ જાહેર શરીરનો લાન છે તેને ભૂળમાંથીજ ઉઘેડીને કાઢી નાખ.

ઇખાઈત બંદગીથી તારા દીક્ષાર્પી શેહેરને વસાવ. હીમતથી તારા રહુને તથા દીવને ખુશાકર જો તને ગ્રેમ અઓ ઉત્પન થશે ને એકરારી નૂરી માશુકનો નુહાઈની પ્રાસ થશો, તો પછી તે સ્ફ્રો તને ચાલવા માટે કંઈ ખણુ મુશકીન નથી. પણ પહેલા તું તારા હૈવતનાં લાનને મુક્કી હો પછી રવાનો થા. ખાસ તું તારા નક્કસનો યુરે પેટેજ અન કે કોઈ ધી હુશમન

તારા ઉપર કાણુ મેળવી શકે નહોં, તારા નદ્દસમાં
જે ખુખીઓ તથા પ્રવાહીશો છ તે જ્ઞાવેને તમામ
મુક્કી હું ને હીલની ખુખીઓ તરફ હુમેશાં ખખાદત
અંહરીમાં ભશગુલ રહે. તારા નદ્દસની તારીઝાં જે છે
તેને એકદમ મુક્કી હું ને તારા હીલનાં અંહર જે તા-
રીઝા તથા ખુખીઓ જારેલી છ તેને શોધતને મુખારક
થાય જે ઝડાનીની અંહર ખુખીઓ છ તેમાં હરકતો
કરનાર શોક છ. હીર્સિહવા છ તેને એકદમ અટકાવ
કારણુંકે તેજ નડતર કરતા છ. કેછ વખત ખીયાલો,
વિચારેની સ્કૂરત ખનીને આંખેના સામે આવી ઉદ્ઘાન
રહે છ ને તેની લાગજત ખતાવે છ. એટલે તેઓજ
ઝડાનીના રસ્તામાં બંધન કરતા થઈ પડે છે માટે
તેને મુક્કી હેવાં જોઇયે.

જ્યારે હીલ તમામ ખુખીઓ ઝડાનીની અખતીયાર
કરી લે છે ત્યારે તે મકખૂલ થાય છે ને બધા હીલોમાં
જ્યા પામે છે ઝરમાવે છે કે બધા માણુસોની ઝરજ
છ કે જ્યાં સુધી તેઓની ઝીદગી આ ફુન્યામાં હસ્તી
ખરાવે છ ત્યાં સુધી તેઓ પેતાના ઉડાણુમાં ઉત્તરી

જો કીલ છે તેની ખુલ્લીઓ તથા નૂરે અહુર પાક નૂરે
ખુદાને તથા પોતાના રૂઠને શોધી કાઢે.

ઇસ ને ત્રીજી વર્જનાં વિયાનમાં.

હાજરત નખી મહામહ મુસ્તિક્ષા (૪૦) મુસ્તિ-
માનેનાં સાડે જ્યારે વર્જનો કાચેદો મુકૃરૂર કચો
ત્યારે તે કાચેદો તેઓના માટે એક હુથીયારનાં સમાન
ઉચ્ચોગમાં લેવા ફરમાવ્યું. પીરશમ્સ ફરમાવે છે વર્જ
ફરવું તે આહેરની પલીટીથી પાક રહેલાનું છે તથા
ફીલની પલીટીથી પાક થવાનું તે કામ છે ? કે ખુરા-
દ્યોથી ખચવું. કુવા, બંદગી, નમાજનો જ્યારે જ્યારે
વખત આવે ત્યારે ત્યારે તું તે વખત પર ખરોખર
હાજર થઈ જ અને નમાજ કુવા પડવા વખત ખુદાઈ
જગ્યા ઉપર એટલે કે જમાતખાના વળેરે જે નં
ધર્મની જગ્યામાં જમાતો જેગી મળે છે ત્યાં જવું
ત્યારે તેઓનો માન ભરતણો રાખવો જોઈયે એ પણ
ફરજ છે. તમામ ફરજાને તાણે થઈ તેને ખરોખર
પાળવી જોઈયે.

એક વખતની નમાજ અથવા હુવા સારુ છન્નિતાર
રહેતો ના. ખુદાવંહ લભાલાનો આંકડ તથા તેને મ-
ળવાની શ્રીકરમાં નીરંતર રચ્યો મન્યો રહેતોના.
પગર મતલબની વાતો ના. ૫૨. જો તે ક્રીણ તો તારા
દીલમાં ખલલ પડશે.

ખુદાવંહ લભાલાનાં પાંકનૂરમાં તારા હીલને મળવા
માટે અને તે તરફે તારા હીલને રૂણુ કરવામાં તને
હરકત ન થાયો. તથા અહોનીસ જાપના ઝાંદર ખણુ
આંમી ન આવે. તું જયાં, જયાં, રહે ત્યાં, ત્યાં આંકડે
હકે કરતો રહે. અને ખુદાવંહ કરીમ તને કે હાલતમાં
સખે તો તે હાલતમાં તું હીલ જાનથી લે પાંક નુરના
શુકાનાં ખણવતોના. કણી તું જયાં રહે ત્યાં, ત્યાં તે
પાંક નુરે ખુદાનાં સાથેજ રહેતો ના. તારા શરીર
રૂપી હું પણુંનાં જાનથી અણણ રહેતો ના. ને તે
ખુદાવંહનો આશના રહે તથા તેનો હોસ્તા ઘન. તે
મહા ખૂબનાં શીવાય તારું દિલ તેણથી કગાડતો ના.
સખખું શરીતાનનો કાણુ. તારા ફર ન થાયે કે
તારી પાંચ ઈદ્રિયો હુવા હીરાની છે તેને મુસકે.

દર્દી જોરણા કોમ ખાંડ. જયાએ તે ચારને બાંધી લીધેં
ત્યારે ભાસ્કરી વગરનો થઈ રહેને ખુશી થા.

પછી તારો ખાંડગી રૂપી ખજાનો તે મહામૃખના આ-
જસ્તા હેઠળ પણોજ કંચિત ને હુરેમત સાથે પાંડ
ફરગાંડે કૃતાહીમાં લઈન્ન. તને એવી કંચિંગ થતી હોયે
કે હું મારા પાંડ ખુફાવંડ આલમીનના સાથે ચાંચીન
કર્દે. ને લે આરા સાથે વાત કરે તથા ઉત્તમ કલામની
કરમાચેશ કરે. તો તું તેની તારીક્ઝના પાંડ કલામ
પડ કે જે અસલનોજ છે નવો ખનાવેલ નથી. કે
તેના તરફથી આપણુને કન્નાયત કરવામાં આવ્યો છે.
તે તું પડતો રહેશે તો તને ખુફાના પાંડ કલામ
સંભળાશે, જેને અલસ્તીનો આપાજ કહે છે. પસતાંસા
કરવાને તું તારો ઈમામ કર કે તે તને રહ્યો બતા-
શે તથા તું પચેરવી કરતો રહે હુમેરાં તારા હીલ વ
નાનથી વળી પણ તારી કંચિંગ હોય કે હું મારા તુ-
કુણી હોરેણાં સાથે કલામ કર્દે તો તું તારી ખાંડગી
તથા નમાજને હુવામાં તારા હીલને તે દરગામાં
પહોંચાડ. જયારે રાત આવે ત્યારે તારા શ્વાસોશ્વાસને

તેણી બંદગીમાં તમામ ઉલ્લો રાખ, કે જેમાં ખંડત ન
પડે. ને જ્યારે ઢીવસુ આવે ત્યારે રૈઓ રાખ. જીવાલ
રૈઓ કેવા ને જીવાખ પાંચ ઈંદ્રીઓનાં સર્વને પાક
રાખવાનાં નેકીના અમાલો કરવાના. રાત અને ઢીવસ
જ્યારે તારી બંદગી નેકી ને નીતી ખરોખર થઈ જાએ
જ્યારે જે જે કામો તને મુશકીલીના લાગે છે તે તને
આસાન થઈ જાએ. તથા તે દરકારને તું પામી શકીયા.

ફસલ ચોથી કુન્યા તળ દેવાના વિચારનાં.

શરમસ સાહેબે ઝરમાંથું છે કે હીનના માટે તું
કુન્યાને મુકીદે. ઝક્કા એકલા ખુદાના ઉપર ભરોસો
રાખ જ્ય રે ખાડા ઈમાનથી તને ખાતરી છે કે મને આ
કુન્નીયા રૂપી ધર મુકીને જરૂર જાવું છે ત્યારે તું શા
માટે તેના અંદર તારા હીલને લગાડે છે. તારી ખા-
કડી ખચ્ચાના સાથે તને હીલ ન ખાંધવું જોઈયે.
તારું હીલ તો ઝક્કા તારા માશુકના સાથેજ ખાંધવું
જોઈયે. અને તેનેજ તે અર્પણ કરવું જોઈયે. તે

ગાડેલીત કું સારી છે કે જેણે અમેને આંધળા અ-
નાવી દીધાં છે ? મોતાની તમામ બાદી ને ભુલાવી
દીધી છે. હું તું કુન્યા તથા કુન્યાનાં લોકોના સાથે
રહેવાથી તીરના માઝક લાગ જાયારે તું કુન્યાથી લાગે
ત્યારે તું દરવેશોથી મળતો રહે તેમાં હળીમળીજા.
રાતને દીવસ પાક ખુદાવંદ આલમીનની તારીઝ તથા
નેક નસીહતમાં ભશગુલ રહેતો જા. કુન્યાના સાથે
વેહેવાર મુકી હે. મુસાફરોના માઝક હુમેશાં ઉદાસને
ગમગમીન રહે તેમાં જે તારા દીલને સંતોષ આવી
જાએ તો ઘણુંજ સારુ તથા મુરશીદ રાહનુમાની
તને કુવા મળી જાએ તો ઘણુંજ સારુ થાએ ને તેના
તરફથી તને સાક્ષી મલે કે આ શખ્સ હીનનાં રસ્તામાં
અરાખર છે તો તને ઘણો ફાયદો હાંસલ થશે.

ઇસતી પાંચમી પીરની તલખ્યામાં.

નવા મુરીદ બનવા વાળાના હુકમાં મુરશીદ કરવા
શીવાય બીજુ કોઈ સારી તથા ઉત્તમ ચીજ નથી કે તે

કરે ! કામીલ મુરશીદ ન કરે ને કેઝા જોણોન્સીજાજ
રહે એટલે કે એકાંતવાસ અખતથાર કરે તેણા હરદાં
પણ વધારે બહેતર તો એજ છે કે કામીલ મુરશીદને
શોધી તેણા પણે જઈ બેસે તો તે મુરશીદ તને
નેકી તથા અણીથી માહીતગાર અનાવશે. તથા પદમે
(લાદુન) માં અરેકૃતનું શાન રહાનીનું છે તેની તને
બાદી આપી છુપેલા બેઢો અતાવશે. તેણા હું એક
દાખલો ટાંકી અતાવું છું તે તમો ધ્યાન દઈને સાં-
શળો. કે શખ્સો પીર મુરશીદ વગર ઈભાઇતનું કામ
કરે છે તે જણે પોતાના માટે હલાકી શોધે છે. ને
નુકસાની કરી કે છે. જેમ એક વહાણુમાં માલમ ન
હોય અથવા આગણોટમાં તેપદન ન હોય તો તે
વહાણું તથા આગણોટ કુણ્યા શીવાય રહેતી નથી. તે
રાહુખર વગર ખીજો કેછી તેવહાણુમાં હોયે તો તે પણ
કુણ્યા શીવાય ખીજો કાંઈબી ઝાયહો પહોંચાડી શકતો
નથી તેમજ મુરશીદ વગરની ઈભાઇતને સમજવી નોકૃયે.

દીનના રહેત્રમાં ધાર્ષતીઓ ઘણ્ણી ડોય છે જેમ
એક ગુલાખનું કુલ ઘણ્ણી ખુશબો વાળું ડોય, તેણા

માંહર કાંટા પણ હોય છે તેવીજ રીતે ધર્મના દીલમાં
પણ મુશકેલીએ ને ધાર્ષણી હોય છે.

એકાંગ્રાથી ધ્યાન લગાડીને તારા દીલના જુરની
પાતીરિશન કર. રાત દીવસ ધ્યાન લગાડી એકાંગ્ર-
તાથી બાંહળી કર. ચોડું બોલવું, ચોડું ખાવું, ચોડું
ઝુલું, તથા નેક માણુસની સંગત કરવાની આદત
કરવી ને માણુસ રાત દીવસ તે પાક નૂરનું એક
કરતો રહે છે તથા તેમાંજ પેટાનો આપો વખત
પસાર કરે છે તેનાં કામો સફુળ થઈ અનબ્લબને
પામી શકે છે. અને તેવાના ઉપરજ ખુફાવંદ તથા-
લાના ફુલો કરું થાય છે.

માટે તેવા શાખસોથી મલતો રહે તેઓના દીલમાં
સફુળ આપો આપ ચેદા થાયે છે. તેઓના કામો ને
અટકેલા હોય છે તે પલવારમાં થઈ જાયે છે. બાજ
પક્ષીના જેમ તારી બે આંખો બંધ કરી કે. ને એ-
કાંગ્રાથી ધ્યાન ધર, તો ને ખોવાયલો અવાજ તારા
દીલનો છે તે તારા સાંલળવામાં આવશે. માઅરેકૃત

રૂપી લાદી જ્યારે ધુમટો તારા સામે ખોલે. તે મે-
તાના હુસનથી તે તારી અકલને લઈ જાઓ; પછી એક
પલવારમાં તને ખુખીઓથી ભરેલા ઝીતેર (રસ્તા
પોત પોતાની કેશીયતના સાથે દેખાડુણો ! જ્યારે
એ રાજ તારા પર ખુદ્દી જાઓ તે વખતે તું આ
શરીરમાં હોતો નથી. એટલે માટી તથા પાણીના ફર-
જળથી તુંકુર થઈ જાય છે ! પછી તેવી સ્થીરીમાં
નૂરના સુકામમાં તું તને જોય છે. એવી એકતાઇમાં
તું તારા નૂરી માશુકના સાથે હરિઝની બાળ જેલતો
રહેશે ! તથા તે નૂરે ખુદાવંદ પાડ રહીલ આદમી-
નના સાથે તું પરદાર રહીત ખનીશ. ખુદાના તથા
તારી રહાનીના વચ્ચમાં જે જૂદાઇનો પરદો હતો તે
નીકળી ગયો ને તું વગર પરદાનો ખની ગયો. એવી
રીતે જે કોઈ પણ શાખસ કેશેષ કરશે તો તે જૂદા-
.ઇથી છુટી વગર પરદાનો થઈ નૂરમાં લીન ખની જારો
ને સુકુન થઈ મનજીલે મકસુહને પહોંચશે.

‘ફરસાં છઠી ગોરો નરીનીનાં ખચાનમાં

આએ રસ્તામાં માણુસને ખીલવત પસંદ કરી
તનહીએ કરવી. જરૂર છે. તો ડોહીની મુશકીલ આ-
સાન થઈ જય. સઉથી પહેલાં માણુસને તનહીએ નોદુલે.
પાછે નૂરે ખુદાથી હીલમાં ખીલવત પસંદ કરવી નોદુલે.

એકતા નોડવા ભાઈ તને સંતોષ તથા શાંતિ
લાવવી નોદુલે. યાને સખર અખતીયાર કરવો નોદુલે.
ગરીધીની તમામ કદંણી હાલતમાં ઝાકા કરીની હાલતમાં
તને જવાન મર્દના માઝે રહેવું નોદુલે. કારણું કે એક
એ સખરનો ખીયાલ દીનના દરવેશોના હીલઝી મુલ-
કમાં રહી જય છે તી. ‘તેમોને તવજીલના રસ્તામાં
‘પાસ કરીને ઘણું નુકસાન પહોંચે છે. તું તારા શરીર
ઉપર ઝડીરીનો લીધાસ’ પહેર ફુન્યાંનાં વીશ્ય વાસના
રૂપી આડની જડને ઉષેરી નાખ ખુદી રૂપી હું પણુને
નયાં સુધી મુકી છદ્દિ નહીં, ત્યાં સુધી તારા સામેથી
પડ્ઢો કેમ ઉઠી શકે? દીનનાં દરવેશોની જગ્યા
મણું મોટા ભરતખાની છે પણ તેના અંદર હું, તું,

તथા માર્ગ તાર્ગ એ સખત હરામ છે. સાચા માણુસના શીવાય આ તરફનો રસ્તો કેાપને મળી શકતો નથો. આશકના શીવાય ખીંડ કેાઈ શાખસની (સમાઈ) ત્યાં થઈ શકતી નથી. ઇકીરીનો તરીકો તે એક ઘણુંજ મુશકીલ રસ્તો છે. તે ભુસાડુરીમાં ઈમાનનો ખરચ પુરે પુરે જોઈયે. જેમ કુન્યવી ભુસાડુરીમાં પૈસાનો ખરચ જોઈયે તેમ અહીં ઈમાનની હીલનો પુરેપુરે જોઈયે. આ રસ્તામાં ઘણુંએ રસ્તો ભુડી ગયા છે તેઓ ઈમાનની ઝડુરી પોતાના સાથે નહીં લઈ ગયા તેથી. તે રસ્તો જીવથી ચાલવાનો છે, પગથી ચાલવાનો નથી (પડેલાં તારો જીવ આપી હે) ને પણ તું હાખલ થા. જીવ આપવું એટલે જીવ પણનો ભાન ઇકા મનથીજ મુકી ઢેવું. એટ ભરનાર શાખસો આ વાતોને શું જાણું શકે ! જે શાખસો પોતાનાં જીવ અને શરીર છેઠિને તે રસ્તામાં આપી હે. તેના શીવાય ખીંડો કેાઈ જાણું શકે નહીં ! કારણ કે તે રસ્તો હીનનાં ઇકીરીનો હીલનાં અંદરનો છે !) અર્થાત તેઓને તે રસ્તામાં ગમે તેટલી અણાયોમીએ. જોવામાં

આવે અથવા પ્રામ થાયે, તો પણ તેઓને રસ્તામાં શુકુ કરી એસી શકૃતી નથી ! સખળ કે મહાત્માઓને તેમ બેસી રહેવાની સખત મનાઈ છે. અગર ચે તેઓ એસી રહે શુકુ યુઆરી કરીને તો તેઓ આગળ વધી પાંચમી મનભીલ જે કે નિશાન મુકામ છે ત્યાં પહોંચી શકેજ નહીં ! માટે ઈન્ટાર રહી આગળ ને આગળ વધે છે. આએ જાંગલમાં ધર્ઘા ઝોડ ને ખતરા છે માટે ધાર્સ્તીનો ગલણો હીલ પર ન જોઇયે તેમ ઉમેદનો પણ ખીયાલ હીલ પર ન જોઇયે. એઉના દરમ્યાન આખીદને રહેવું જોઇયે.

ફસત સાતભી પહેણાનોથતના અધ્યાનમાં.

જ્યારે માઓરેઝિનો કલામ શુરૂ કરેછું એટલે મારા મોદ્દમાંથી કાઢું છું ત્યારે હીલ રૂપી દરીયામાં ઉત્તમ મોતી કાઢું છું. જે લોકોને માઓરેઝિન પ્રામ યઈ છે તે લોકો ખુદાવંદ આલમીનનાં નઅદીકના મર્યાદા સુધી પહોંચી ગયા છે.

હવે તને વારા પોતાના માટે ચીંતા કરણી: જાહેર
 કે થાડી માટી લઈને તેમાંથી ખુદાવંહે મારા શરીરનો
 ખમીર બનાવ્યો છ. શું તે પાક પરવર દીગારની
 ખૂબી તથા કુદરત છ કે તે સાહેબ થાડીકાજ માટી
 લઈને તેમાંથી માણુસના શરીરની સૂરત બનાવી છે.
 જીવાહેરાથી જગ્નત ખક્કી. તેઓમાં રૂઢ કુંકી ને શરી-
 રમાં જીવ નાખ્યો. આંખોને જોવા માટે રોશાની આપી
 છ. કુમરને બેસવાની તાકાત આપી છ. અભાનને
 મીઠાસની તથા બોલવાની તાકાત આપી કે બાલે.
 અકલને પહેંછાનીયતની તાકાત આપી કે તેથી સર્વ
 ચીનોને જાણી શકે તથા એણખી શકે ને શોધી શકે
 લેદોને હુથે તથા પગોને પણ કામકાજ કરવાની
 તથા ચાલવાની તાકાત આપી છ. એવી રીતે સર્વે
 શકૃતીઓ ખક્કી આ શરીર માટીમાંથી બનાયું છે ને
 અંતે માટીમાં મળી જશે. ત્યારે હું મારો જીવ
 દેવામાં શા માટે ગમગીન થાઉ એવી રીતથી જ્યારે
 તું ખુદાને એણખે ત્યારેજ ખુદાની મુલાકાતનો લાયક
 થઈને ખુદાને પામીશ.

ઇસલ આડમી છરીકના બયાનમાં.

માર્દ શરીર લુધના સાથે આ કુન્યામાં આંધું
એકલા હોસ્તના સાથેજ આંધ્યો છે.

હવે માર્દ અસલનો હોસ્ત છે તેને મળવા માટે
માર્દ હીલ યે દુકડા થઈ ગયું છે. ને માર્દ જુગર છરીકના
નોશથી તથા જૂદાએના પ્રીરાકથી તમામ ખૂનથી તથા
દાર્થી બર્યું છે. મહોખત હીલમાં ને છરીક રૂહમાં છે માર્દ
શરીર તે છરીકની ગરભીથી કુટૈણાં માર્ક એક માશુ-
કના અંદરને મલેલું છે. જેમ વાળ માથાના એક ખીજનમાં
મળેલ છે તેમજ પીર શમ્સ ફરગાવે છે કે જેનામાં જા-
હેરની સૂરત પર મહોખત હોયે છે તેજ સૂરત જરૂર
આશક બનશોજ આ માથામાં ને આંખો છે તેનાથી
માશુકને જેલું જોઇયે ! અને પોતાનાં કાનોથી માશુકનો
શાખ સાંબળવો જોઇયે. સખાખકે સરાસર તે અધાએ
મુક્તાક છે. તે હોસ્તની ઝુશાઓ લેવા માટે તેએ
પણ આશકેજ છે ! હીલના અંદર છુપેલી તેની ખૂખ-
સૂરતી છે તેને જેય છે ! અને હીલના કાનોથી તેને

કલામ સાંભળે છે ! આહેરની તરીકતમાં તું જરોસાહાર આશાક છો ખબુ બાતેનની હૃકીકતમાં તું માશ્યુક છો. જ્યારે કોઈ માશ્યુકના મોટાનો આશાક થાય છે ત્યારે તે પેતાના માશ્યુકના ધરના રસ્તા શીવાય ખીંડ કેદ હનો પતો જાણ્યી શકતો કે આપી શકતો નથી ? જ્યારે તે આશાક પેતાનાં માશ્યુકની તારીઝ સાંભળે છે, માશ્યુકના ધરના રસ્તામાં જવાથી ! ત્યારે તે મેહાનમાં તે માન મર્યાદા હુસ્તલ કરે છે.

આશાક જ્યારે પેતાના માશ્યુકની દરખારમાં જાઓ છે; એઠે કે ખુદાવંદ માશ્યુક છે તેની દરખારમાં જાઓ છે ત્યારે તેની લગ્નાતને કોઈ શખસ જાણ્યી શકતો નથી !

પેતાનો લેદ ખુદે ખુદો તે જોઈ શકે છે ! કે હું પાતે મારીજ ખૂખુરતી પર આશાક હતો ! ને હવે મારું પેતાતુંજ મોઢું હું જોઉ છું ! તથા મારી પેતાનોજ હું માર્યાક હતો !

ઇસલ નવમી ઇના અને બકાનાં વિચારનાં.

પીર શસ્ત્ર સાહેખ ઇરમાવે છે કે ઈખાઈત ખંડ-ગીમાં પોતાના શરીરના લાનને લુલી જઈ એટલે તે લાનને મૂકી હુંને તું ખંડગીમાં લીન ખાનશે તો જાણે તું તારા શરીરમાંથી નીકળીને મરી ગયો, ને વળી તું તે વખતે પોતેજ તારા મોતને જોઈ લેછે અથવા જોઈ શકીશ. ત્યારે તને તેમાંથી અમરપણું પ્રાપ્ત થઈ શકશે ! તે અમરપણામાંથી તારી ઝણાની હુમેશ માટે કાયેમ લંદગી લોગવશે કે નહીં તે તું ખુદ જોઈ શકીશા ! એટલે તે ઝડ હુમેશના માટે અમર રહી શકે છે. અગર એ ખુદાના સાથે એ ખજાસમાં જો તું ઇના થઈ જાય તો તું હુમેશાં ખુદાના સાથે હૃદાતી લોગવવા પામે ! કુન્ધાની ઈચ્છા-એને તફન મુકી હેવી તેનું નામ ઇના રાખ્યું છે. બકા તેની તમામ સીકૃતોનો શુમાર કરેલ છે. કેન્દ્ર નાણીઓના માટે મોત નથી ! તથા પવીત્રતાઈને પરેહુલુમાં ખી કેખિના સારુ મોત નથી ! અન્દે તેઓનું

મરતું. તે એક ધરમાંથી નીકળીને ખીજી ધરમાં જવા જેવું છે ! અને કુન્યાનાં કામોથી ખાંપાથી જુડુ થઈ જવા જેવું છે ! જ્યારે તે તારી સાથે છે, ત્યારે તું પુણુ તેની સાથે રહે ! તારા હીલુને ખુદાની સાથે ખૂખુ સાઝેને પાડુ તેના જેવુંજ કરી લે !

ક્ષણ ક્ષણી સરનાં બચાનમાં.

પીર શાસ્સ સાહેખ કેરમાવે છે કે તું હુમેશાં ખુદાવંહ આલમીનના પાસે જવા માટે સર્કર કર તે રસ્તા પર ચાલવામાં મશાગુલ રહે. તારા પગને બચાવતો રહે ગળાથી તથા કુવાથી કેમકે રસ્તી ધર્યો. હુર દરાજનો છે. તથા મથક ટોચ વગરનું છે. ત્યારે તારા છુંફું રૂપી સામન અર્થાત પૈસો સાથે લઈ તેની મહેરભાનીની બક્ષીસ પર ભરોસો રાખીને આગળ ચાલ તારી ઝૂરતમાંથી પગ ઉપાડીને ત્યાર પછી રવાનો થા. પહેલાં તૌખા કરીલે ! પછી ચાલવા માટે રસ્તો ક્ષાર્દી કર કે મનજીલ તારા સામે આવે તે મનજીલમાં

તને રહેવું ન જોઈયે. દરેકે દરેક મુલકમાં અજાણીયો જોશે દરેકે દરેક દુન્યામાં મોહૃિત થવા જેવું જોવામાં આવશે. મુસાફરી તારો શરીરમાઝ તને કરવી જોઈયે. દુન્યાના રસ્તાની તને અમીન કાપવાની નથી. દીલનો રસ્તો નઅઢીકનો છે. પણ હેઠીલીના સધારણથી છે. જો તું એક દીલ થઈ જાએ તો મહૌખુદા કહેવાશે. આ રસ્તામાં જે કાંઈ અસલ કામ હતું તે મેં પરશીથનની કવીતામાં ગાઈ ખતોંયું છે. હસ ઇસલોમાં મુરીદ લોકેના માટે એટલુંજ ખસ છે. ધર્મના રસ્તામાં શક્તા આપનાર તેજ છે. હુઝરી સના સાતશોને સતાવન હીસાખ કરનારના હીસાખ કરવાથી થયા હતા ને તેથી તારીખ થઈ પીર ફરમાવે છે કું મને જે વાગ્ખી લાગ્યું તે આ નાની કીતાખમાં મેં લખી ખતોંયું છે. તે પુરુષ થયું. હલાહી આમીન

દુકુમાન હકીમ સે રીપાયત હુયે મયને ખણેતસે પયગમણરોકી ખીદમત કરકે ઉનસે સાત હાર કલ-માતે નસ્તીહુય હાસ્તીલ કીયે ઓર ઉન સખકો। જમા

કરું ઉનમેંથો ચેહ સાત કલમાતે ચુન લીધે હુચે જે
શર્ષસ ઉનપર અમલ કરેંગા ખુદા શનાસી હંસણ
કરેંગા। વોહ ચેહ હુચે.

- ૧ ચેહ કે કે જખ નમાજ એંર હુઆમેં ખડે ડો,
તો હીલકો સંભાલે રહે। યાને હીલલી દરગાહે
ઇલાહીમેં હાજીર રહે !
- ૨ જખ કીસીકે ઘર જાઓ। તો અપની આંખકો
સંભાલે રહે, આંખસે ખ્યાનત નહેંને પાવે યાને
કીસીકા માલે। જર યા બહુ બેઠી ન તાંકો એંર
ન કેટ્ય અચ્છેખ લેટ્ય કરો।
- ૩ જખ ગુસ્સાઓ તો અપને આપકો સંભાલે
રહે, યાને અપને આપસે ખાહીર નહેં જાઓ.
- ૪ ખુદાકો ખુદુરગી વ ખુલન્દી યા કીસી ફાલતમેં
ન ભૂલો.
- ૫ મૈંતકા ખીચાલ હીલસે ભીટને ન હો.
- ૬ કીસીકે સાથ નેકી કરો તો ભૂલ જાઓ.

૭ કેાઈ તુંહારે સાથ બહી કરે તો ઉસકેલી લુલા હો.

અચે અગ્રીજ ઈન નસીહતો કો યાદ ૨૪નું જોને ઉખ્ર લરમેં મયેને સાથી રખી હ્યે. ઔર મયેને અપને વાલીંસે સુના હ્યે કે મેરી પચેદાયશાંત મુકામ હુજખાંએ હ્યે ખુફા ઉસસે આડુતો ઔર હાદેસોં ઔર જાલીમ બાદશાહેંસે ધાચાયે ૨૪ખે. ઔર ઉસમેં મયેને ખણેતસે અન્યખાતહેખે હ્યે. અગર તહેરીર કીયે જાયે તો કલમ સીધાડ આંસુ બહાને લગ જાયે. વહાં એક ખુડહે આદમીએ શેખે ખુજુર્ગ ઉનકા નામ મુજસેં કહા ગયાથા. ઉંહાને એક હીન મુજસે ઝર્ભાયા કે અયેઅલી કેાઈ અયેસી કીતાખ ઈસી ઉખ્રમે તસનીકું કરું તેરી યાદ ૨૪ રહે બાચે. મયેને એર્જિઝી કે અયે શેખે ખુજુર્ગ મયે છદમસે ના વાકેદ હું કે અલી ખારા સાલકી તો ઉખ્રહી હ્યે મગર જખ ઉંહાને ઈસરાર ઝર્ભાયા તો મયે ને ઉસી શહેરમેં જે એક કીતાખ તસનીકુંકી હુદથી ઉનકો ઢેહી હેખકર ઝર્ભાયા કે તું હીનમેં ખણેત બડકા શખ્સ હોયેગા. મયેને

કહા આપની નાર મહેરખાની હુયે. એથે ઉસ ખુજુ-
ગસે મુન્હેઠ ચેહ બાત યાદ હુયે જે ઉંહેને કહીથી
કે લોગોડે। ચાહીયે અપને માશુકું સાથ મહેખત
કરે. એંધે માશુક સીવા ખુદાંકે કૈન હો સકતા હુયે !
જે કેઠ ઉસકે યાદ કોયા કરતા હુયે, ખુદાલી ઉસ-
પર મહેરખાની ફરમાતા હુયે.

નસીહતાનાં વચ્ચનો.

ખીસ ભીટા હીર રહેમા અર રહીમ.

એક ખુજુગસે રીવાયત હુયે કે ચેહ હસ ચીઝ
હસ ચીઝોડે। આ જાતી હુયે સો ધ્રાનસે સુનો.

૧ ચીઝ ગુનાહોડે।—તૌથાડ.

૨ „ રીઝકે।—જૂઠ.

૩ „ નેક કામોંડે।—ગીખત યાને કીસીડે। ઉસકે
ખીછે ધુરા કહેનાં.

૪ „ ઉભે।—ગમ.

૫ „ ખલાઓડે।—સદકો।

- ૬ „ અકલકે।—ગુરૂસા।
- ૭ „ સખાવતકે।—પશોમાની।
- ૮ „ છદમકે।—તાકખાયુર.
- ૯ „ જુદમકે।—અદ્દા.
- ૧૦ „ ખહીકે।—નેકી.

યસ મુજસે ચેહ ખાતે યાદ ૨૦૫.ઓ। એહાર ૬૨
એક તાલીષે છદમકે ચાહીએ કે ઈન્નિખર અમલ કરે
ઓએ મેરી મગઝીરતકે લીધે દુવા કરે ધ્રાણી આમીન
તમામ કુદ્દનસીહુતેં વ શાસ્તકી તીતાણ સામ મોની-
નીનો પર કુલાઓ સલામ. રસુદ્ડો પર જરૂરવાનો જરૂર.

ખાસ વનસપતીની ખનાવેલી દવાઓ,
અમારે તીથા મદશે.

તાપથી પીડીન દરહીએને ખુરી ખણૂર.

અમારે તીથાં ધણ્ણીજ ઉત્તમ સરસ વનસપતીની ખનાવેલ જાણ્ણીતા વૈદની દવાઓ છે. એક વખત વાપરી ખાત્રી કરવા ખાસ અમો જલામણ કરીયે છીયે. મલેરીયા તાપ માટે તો તમામ અકુસીર છે તથા એકાત્મીયા તાપ મુત્રીઓ તાપ ચોથીઓ તાપ હડમા તાપ વીગેરે વીગેરે ધણ્ણાં તાપને ભીટાડી દરહીને ધણ્ણોજ આરામ આપેછે. તથા શરીરમાં થતી કળતર સુખુકા નીકળવા અંગના દુખારા સરહી લેસ સંગ્રહમને તમામ નાખુદ કરેછે. કવીનાઈનના ડેકાણું ધણ્ણીજ સરસ અસરકારક છે. હમણુંના વખતમાં કવીનાઈન ધણ્ણો મોંગો છે. તેના ડેકાણું આ અમારી ગોળીઓ ધણ્ણી સસતી ને સરસ લાલ આપનાર છે,

વળી કવીનાઈનથી માણુસના કાનને ખાંડેરાપણું આવી જયેછે પણ અમારી ગોળીએથી તેમ થતું નથી વધારે ગુણ બોલવા તથા સાંભળવા કરતાં વાપરીને ખાત્રી કરવાથી સમજશે. ક્રીમત બાટલી નં ૧ ને ઇકત રૂ. ૧ જ છે.

સ્વાસ તથા દમ, હાંકણું, ખાંગ્રી વીગેરે તમામ છાતીના દરદો માટે તથા ક્ષય, સસણ્ણી માટે ઘણોજ અક્સર દિલાજછે. અજમાવી ખાત્રી કરી જોશો.

અમારી ગોલીએ ઇકત વનસપત્રિથીજ બનેલીએ છે, તેમાં કેશી ચીજ કે કેઝ પણ નુકશાંન કરતા ચીજ ખીલકુલ છેજ નહીં.

દમ, હાંકણું, સ્વાશ. ક્ષય. ખાંસી વીગેરેને મટાડી દરદીને નવી જંદગી બહે છે. તથા છાતીના ઇંસાના દરદોને નાખુફ કરે છે. ઘણું માણુસો આ ગંભીર દરદોથી અતી પીડી થઈ પોતાની જંદગીનો ઘરાખર

(૪૪)

લાલ લઈ શકતા નથી તેઓને ખાસ ભલામણુ કરીયે
છીયે કે એક વાર અમારી દુષા ખાઈ અજમાયેશ
કરી જીવે.

આ ઉપર લખેલ દુષાઓ કરતાં બધારે ખીજું
તંમામ દરદોની દુષાઓ આરદર આપવાથી બનાવી
આપવામાં આવશે.

ડૉ. દ. ઉદ્દલાઇ સાલેહમહેમં.

હાસમ પ્રેમજના માલામાં-મુંબાઇ.

છપાય છે ! છપાય છે ! છપાય છે !

મસનવી મોલાના રમની ગુજરાતી ભાષા તથા
ગુજરાતી હરક્કેમાં સર્વ ઘેડેનો તથા બાઇચેને ધણ્ણીજ
વાચવા સગવડ પડતી રીતિથી ચોપખી સરળ ને
સ્પષ્ટ ભાષામાં છપાવે છે, તે ચોપકીના અંદર મુક-
રણ્ણા લગભગ ૧૫૦ થી ૨૦૦ આવશે. જેમાં તમામ
ક્રીલાસુકી આત્મજાન, મારીકૃત, થી ભરપુર, તથા
હુનીયા શું ચીજ છે ? અજાન શું છે ? જાન શું છે ?
આપણે ચાટે શું છઠ્યે ? ક્યાંથી આવ્યા છઠ્યે. ને
વળી ક્યાં જશું ? તેના માટે ધણ્ણાજ ખુલાસા વારતા
રૂપમાં આપેલ છે, માટે વાંચનારને અગવડ ન પડે
તેમ કંટાળો પણ ન આવે ને ધણ્ણીજ રમ્ભુજ સાથે
જોવેલ વાંચવાથી જેમ એંચાણું થાયે છે. વળી તે
ચોપકીને ભૂકવા ફીલ ન. થાયે તેવા ફખ્થી લખાણું
કરેલ છે. ઈંકુ, અઝલ, વીવેક, ધ્યાન વૈરાઘ્ય, સંસાર,
નીતિ, રીતિ, ગુણુ, ક્રેષ, મકર વિગેરે સર્વ સંખંધી
ધણ્ણુજ ઉત્તમ જાન દાતા છે. લોળા દોકેને ક્રેષી
દોકો ડેમ ફ્લસાવે છે અને તોનું અનભામ આપરે શું

આવે. છે વિગેર વિગેર ધર્ણીયું. આખતુનો ખાહુ લંઘાયું
નહી તેમ ધર્ણો દુંક પણ નહી મધ્યમ લાગમાં ખુ-
લાસો આપેલ છે, તેમ ધર્ણા દાખલાવો દુકમાં પણ
આપેલ છે કે લોકેને વાંચવા પ્રીય થઈ પડે ને તરત
તેનો ખુલાસો પણ ધર્ણીજ સહેલાઈથી સમજ શકે
તેવી રીતે કરેલ છે માટે આશા છે કે સર્વ સહભરહસ્યો
એવા લાભની તકને જવા દેશો નહીં. વહેલા વહેલા
નામો નોંધાવો.

રૂહાની સાથે સવાલ જવાખ કરનાર આશફની
કૃતાખ પણ છપાંયછે-(કલામ રૂહાની નામની) તેમાં
કુકુત એક આશફે પેતાની રૂહાનીના સાથે શું શું
સવાલ જવાખ કરેલ છે. તેજ ખુલ્લે ખુલ્લુ સ્પષ્ટ સ-
મજૂ શકાય તેવી સરક ને સીધી લાખામાં છખાય છે.
ધર્ણીજ પ્રીતિથી ને તમામ મીઠી વાણીથી લરપુર છે.
માટે જલદી તાકીદે નામ નોંધાવો.

ઠોકાણું:- હાઉંદ્બાઇ સાલેહ મહમદબાઇ.

કાસમ પ્રેમજીના માત્રામાં- મુંબદુ.

(૪૭)

આગાઉથી આહુક થનારાઓનાં નામ.

નૃકલ.

મુંખાઈ.

૫૦૦ મીસીસ જ્યારલી.

૧૦૦ રેમતલાલાઈ લાલણ દેવરજ.

૬૭ ઉમેદ વાર ખાઈ.

૫૪ ઉમેદ વાર ખાઈ.

૨૫ વારસીઅણું ઝાતમાંખ હાજ યારુ.

૨૫ સોનખાઈ.

૧૨ ગુલામાલીલાઈ વરીદ મુખી.

૧૨ ઉમેદ વાર ખાઈ.

૫ ઝીજ ખાઈ પીરમામદ વરીદમુ.

૫૦૦ નૃકલ નંગ ૫૦૦.

